

## Ένατο μέρος

... Συνέχεια από το προηγούμενο

Στη συνέχεια θα ήθελα να αναλύσω ορισμένες ενδιαφέρουσες ελληνιστικές **τεχνικές** που είναι **γενικής σημασίας**, με την έννοια που περιέγραψα προηγουμένως, δηλαδή **τεχνικές που έχουν βαρύτητα στη ζωή ως σύνολο**. Με τη μελέτη των τεχνικών αυτών μπορείτε να αποκτήσετε ένα είδος "προφίλ" για το σύνολο της ζωής. Όλες οι ελληνιστικές αναλύσεις, οι οποίες έπονται και αφορούν σε μεμονωμένα θέματα ή μεμονωμένα χρονικά διαστήματα, υπόκεινται αυτομάτως σε αυτές τις τεχνικές και θα πρέπει να συμμορφώνονται μαζί τους.

Πριν προχωρήσω πρέπει να αναφερθώ και στο θέμα του τροπικού και αστρικού ζωδιακού στην ελληνιστική αστρολογία. Είναι εξαιρετικά δύσκολο να τεκμηριωθεί ποιες ήταν στην πραγματικότητα οι προθέσεις των ιδρυτών της ελληνιστικής αστρολογίας, με βάση τις οποιεσδήποτε ενδείξεις μέσα από κείμενα. Είναι επίσης σχεδόν αδύνατο να πούμε ότι οι ελληνιστικοί αστρολόγοι, πρακτικά, προτιμούσαν ένα ζωδιακό κύκλο έναντι ενός άλλου, για τον απλό λόγο ότι οι ζωδιακοί κύκλοι σχεδόν ταυτίζονταν κατά τη διάρκεια της ελληνιστικής περιόδου, οπότε δεν θα μπορούσαν να τους έχουν "δοκιμάσει", ας πούμε, εμπειρικά. Επιπλέον, δεν είναι καν σαφές ότι το πρόβλημα του τροπικού έναντι του αστρικού ζωδιακού κύκλου περνούσε έστω από το νου των ελληνιστικών αστρολόγων, με οποιονδήποτε θεματικό ή γνωστικό τρόπο. Αυτό που θα πω είναι ότι στους πειραματισμούς και τις δοκιμές μας με τις ελληνιστικές τεχνικές, βρήκαμε ότι ο τροπικός ζωδιακός κύκλος λειτουργεί πολύ καλύτερα από τον αστρικό ζωδιακό κύκλο, ιδιαίτερα στην περίπτωση της εφαρμογής των Χρονοκρατόρων. Εξακολουθεί να απαιτείται πολλή μελέτη ακόμα σ' αυτόν τον τομέα. Για παράδειγμα, ενδέχεται να υπάρχουν ορισμένα χαρακτηριστικά των ζωδίων, ορισμένα πολύ παράξενα χαρακτηριστικά, που δεν αποτελούν πια μέρος της σύγχρονης αστρολογίας, όπως είναι τα ανθρώπινα ζώδια έναντι των ζωδών, τα υδάτινα έναντι των γήινων, τα στείρα έναντι των γόνιμων κ.ο.κ. Μερικά από τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί, στην πραγματικότητα, να είναι βασισμένα στον αστρικό ζωδιακό κύκλο. Όπως είπα, όμως, αυτό είναι ένα θέμα που απαιτεί σημαντική έρευνα. Η έμφαση στον τροπικό ζωδιακό κύκλο παγιώθηκε

βέβαια και, κατά κάποιον τρόπο, επιβεβαιώθηκε από τις ιδέες του Πτολεμαίου, ο οποίος προσυπογράφει κατηγορηματικά έναν τροπικό ζωδιακό κύκλο. Κάνει όμως την ενδιαφέρουσα δήλωση –κατά την επιχειρηματολογία του για τον τροπικό ζωδιακό – ότι αυτή μοιάζει να ήταν η πρόθεση των προγενέστερων αστρολόγων ή, τουλάχιστον, ότι ο τροπικός ζωδιακός κύκλος φαίνεται να υποδηλώνεται σε ορισμένες ελληνιστικές ιδέες. Δεν θα προχωρήσω περισσότερο σ' αυτό, αλλά έχετε απλώς υπόψη ότι εξακολουθεί να αποτελεί ένα αναπάντητο ερώτημα.

Για να αρχίσω τώρα να μιλάω για τις **γενικές τεχνικές που αφορούν στο σύνολο ενός ωροσκοπίου**, πρέπει πρώτα να προσδιορίσω τους πλανήτες–"δείκτες" που είναι πρωταρχικής σημασίας καθώς και τις σημαντικότερες θέσεις στο χάρτη, γιατί στο μεγαλύτερο μέρος τους όλες οι γενικές τεχνικές βασίζονται σ' αυτές τις κύριες θέσεις.

Οι θέσεις αυτές είναι:

- **Ο Ωροσκόπος**

- Σε σημαντικά μικρότερο βαθμό το **Μεσουράνημα**, με το οποίο θυμηθείτε ότι εννοώ το δέκατο ζώδιο από το ζώδιο του Ωροσκόπου.

- Ο **Κλήρος της Τύχης**, οποίος ήταν μία απίστευτα σημαντική θέση στην ελληνιστική αστρολογία και θεωρείται πως είναι, στην ιεραρχία, σχεδόν ισοδύναμος με τον Ωροσκόπο.

- Τα δύο φώτα, δηλαδή ο **Ήλιος** και η **Σελήνη**, που έχουν κεντρική σημασία σε όλες σχεδόν αυτές τις τεχνικές.

- Μετά ακολουθεί μία θέση η οποία μπορεί να μην είναι πολύ οικεία στους σύγχρονους αστρολόγους και είναι αυτή που αποκαλούμε **Προγενέθλια Συζυγία**. Πρόκειται για την κοντινότερη σύνοδο (Νέα Σελήνη) ή αντίθεση (Πανσέληνο) του Ήλιου και της Σελήνης πριν από τη γέννηση κάποιου.

Αν είχατε, λοιπόν, Πανσέληνο λίγο πριν τη γέννησή σας, τότε ως σημείο της **Προγενέθλιας Συζυγίας** σας ορίζεται η μοίρα (°) που βρισκόταν η Σελήνη σε αυτήν την αντίθεση Ήλιου-Σελήνης. Η μοίρα (°) αυτή σημειώνεται στο χάρτη γέννησης, θα μπορούσατε να πείτε, ως ένα ευαίσθητο σημείο ή ένα **πολύ σημαντικό σημείο**. Αρκετές τεχνικές είναι λοιπόν δομημένες γύρω από την **Προγενέθλια Συζυγία** και, για το λόγο

αυτό, η σημασία της δεν μπορεί να είχε υπερεκτιμηθεί στην πρακτική της ελληνιστικής αστρολογίας.

Η πρώτη τεχνική – ή μάλλον, μερικές τεχνικές, που πρέπει κατά κάποιον τρόπο να μελετηθούν μαζί, σχετίζονται με τους **πρωτεύοντες κυβερνήτες** του ωροσκοπίου. Μερικοί από σας, ως σύγχρονοι αστρολόγοι, μπορεί από συνήθεια να εκλαμβάνετε τον κυβερνήτη του Ωροσκοπίου ως κυβερνήτη του ωροσκοπίου.

Μερικοί από σας, μέσα από τη μελέτη της παραδοσιακής αστρολογίας, μπορεί να έχετε μάθει να παίρνετε τον *επικυρίαρχο* του ωροσκοπίου, χρησιμοποιώντας κάποια περίπλοκη μέθοδο «ζυγίσματος». **Το ελληνιστικό αντίστοιχο του κυβερνήτη του ωροσκοπίου προσδιορίζεται ουσιαστικά με πολύ διαφορετικούς τρόπους.**

Ο κυβερνήτης του Ωροσκοπίου μόνο συμπτωματικά θα μπορούσε να είναι και κυβερνήτης του ωροσκοπίου. Στην πραγματικότητα, οι ελληνιστικοί αστρολόγοι δεν έχουν μόνο έναν κυβερνήτη του ωροσκοπίου. Έχουν ουσιαστικά δύο πλανήτες που εξυπηρετούν μία λειτουργία μαζί: ένας πλανήτης που κυβερνά το ωροσκόπιο ως σύνολο και ένας άλλος που έχει διαφορετική λειτουργία.

Επιτρέψτε μου λοιπόν να αρχίσω με τον ορισμό του "κυρίου της κατοικίας" του ωροσκοπίου (*domicile master of the nativity*). Αυτή είναι μια κατά γράμμα μετάφραση της ελληνικής λέξης "*οικοδεσπότης*", την οποία θα σας μεταφέρω στα αγγλικά: "*oikodespotes*". Ο κυβερνήτης ενός μεμονωμένου ζωδίου στην ελληνιστική αστρολογία ονομάζεται οικοδεσπότης αυτού του ζωδίου. Έτσι, για παράδειγμα, ο οικοδεσπότης του Κριού είναι ο Άρης και ο οικοδεσπότης του Ταύρου είναι η Αφροδίτη κ.ο.κ. Ο **Οικοδεσπότης του ωροσκοπίου** είναι ένα είδος γενίκευσης αυτής της έννοιας, όπου βρίσκουμε έναν πλανήτη που, ας πούμε, αξιώνει το σύνολο του ωροσκοπίου ως *οικητήριόν* του και συνεπώς κατέχει κύριο ρόλο στο χάρτη.

Ο προσδιορισμός τώρα αυτού του **Οικοδεσπότη του ωροσκοπίου** γίνεται με τρόπο σχετικά μηχανικό, αν και υπάρχουν ορισμένες περιπτώσεις και ορισμένοι χάρτες, όπου μπορεί να είναι λίγο "επικίνδυνο" να προβεί κανείς σ' αυτόν τον προσδιορισμό. Γενικά μιλώντας όμως, αυτό το οποίο αναζητά κανείς στον προσδιορισμό του συγκεκριμένου

πλανήτη είναι **πρώτα απ' όλα το φως που κυριαρχεί**. Με την απλούστερη έννοια, αυτό σημαίνει ότι αναζητούμε:

- τον **Ήλιο** σε ένα ωροσκόπιο μέρας και
- τη **Σελήνη** σε ένα ωροσκόπιο νύχτας.

Αν όμως ο Ήλιος, για παράδειγμα σε ένα ωροσκόπιο μέρας, βρίσκεται σε κατιόν ζώδιο, ενώ η Σελήνη είναι, ας πούμε σε γωνιακό ζώδιο, η Σελήνη είναι αυτή που θα επικρατεί έναντι του Ήλιου για τον προσδιορισμό του Οικοδεσπότη του ωροσκοπίου.

Και παρόμοια, αν σε ένα ωροσκόπιο νύχτας η Σελήνη δεν βρίσκεται σε καλή θέση, και αυτό ισχύει όταν η Σελήνη βρίσκεται σε κατιόν ζώδιο (*απόκλιμα*), ενώ ο Ήλιος βρίσκεται σε γωνιακό ή ακόμα και σε διάδοχο ζώδιο (*επαναφορά*), τότε θα επικρατεί κανονικά ο Ήλιος. Μ' άλλα λόγια αυτό που γίνεται είναι ότι έχουμε ένα είδος συναγωνισμού μεταξύ των δύο σημειοδοτών, του Ήλιου και της Σελήνης, και πρέπει να προσδιορίσουμε ποιος από τους δύο είναι καταλληλότερος για να αναθέτει ή να μεταβιβάζει ευθύνες σε έναν συγκεκριμένο πλανήτη στο χάρτη, ο οποίος θα ονομάζεται Οικοδεσπότης του ωροσκοπίου.

Αν τύχει να είναι και οι δύο πλανήτες, και ο Ήλιος και η Σελήνη, σε κατιόντα ζώδια στο χάρτη, τότε αυτό που πρέπει κανονικά να κάνετε είναι να περάσετε εξ ορισμού στον **Ωροσκόπο**.

Έτσι λοιπόν:

- Αν δεν υπάρχει σαφής επικράτηση ανάμεσα στον Ήλιο και τη Σελήνη, τότε πρέπει να περνάει κανείς στον Ωροσκόπο ή
- αν και τα δύο φώτα βρίσκονται σε κατιόντα ζώδια, τότε πρέπει κανείς να περνάει στον Ωροσκόπο.

Αφού θα έχετε προσδιορίσει τον **Επικρατέστερο**, στην ιδανική περίπτωση τον Ήλιο σε έναν ημερήσιο χάρτη και τη Σελήνη σε ένα νυχτερινό χάρτη, κοιτάζετε τους δύο κυβερνήτες: του ζωδίου και της θέσης στην οποία βρίσκεται αυτός ο **Επικρατέστερος** στο χάρτη.

Πιο συγκεκριμένα:

- κοιτάζετε **πρώτα για τον κυβερνήτη του ζωδίου** του Επικρατέστερου, ας πούμε του Ήλιου σε έναν ημερήσιο χάρτη, και μετά

- κοιτάζετε **τον κυβερνήτη του ορίου** του Ήλιου.

Οι δύο αυτοί πλανήτες **μαζί** έχουν την ευθύνη να συνεργάζονται, έχουν αυτόν τον πολύ ειδικό ρόλο, τον οποίο θα ορίσω σε λίγο.

Ας ρίξουμε μια ματιά στο χάρτη του Αϊνστάιν, έτσι ώστε να δούμε απλώς ένα παράδειγμα για το πώς θα προσδιορίζουμε αυτόν το συγκεκριμένο σημαντικό πλανήτη ή, μάλλον, το ζεύγος πλανητών. Ο Αϊνστάιν έχει τον Ήλιο του στον ένατο οίκο ολόκληρου ζωδίου, είναι δηλαδή σε κατιόντα οίκο. Και έχει τη Σελήνη του στον έκτο οίκο ολόκληρου ζωδίου, που επίσης είναι κατιών οίκος. Σύμφωνα με τον αλγόριθμο για τον προσδιορισμό του Οικοδεσπότη του ωροσκοπίου, πρέπει να περάσουμε στον Ωροσκόπο. Ο κυβερνήτης του Ωροσκόπου στο χάρτη του Αϊνστάιν είναι η Σελήνη και ο κυβερνήτης του ορίου της ανατέλλουσας μοίρας είναι η Αφροδίτη. Αυτό σημαίνει ότι το συγκεκριμένο ζεύγος πλανητών θα παίζει το ρόλο που ανέφερα προηγουμένως.

Θα μπορούσατε να κατανοήσετε τον **Οικοδεσπότη του ωροσκοπίου** (τον πλανήτη που κυβερνά το ζώδιο του Ήλιου ή της Σελήνης ή του Ωροσκόπου), θα μπορούσατε να κατανοήσετε τον πλανήτη αυτόν ως τον πλανήτη που ορίζει την πολιτική στο χάρτη· ορίζει επίσης την ημερήσια διάταξη για τη ζωή του ατόμου ανάλογα με τη φύση του, ως πλανήτη.

**Κυβερνήτης του ορίου** είναι ο πλανήτης που έχει αυτό που θα μπορούσατε να θεωρήσετε ένα είδος περιοριστικού ρόλου ή ένας είδος εποπτείας πάνω στον πλανήτη που ορίζει την πολιτική ή ορίζει την ημερήσια διάταξη για τη ζωή κάποιου.

Έτσι, ο Οικοδεσπότης του ωροσκοπίου που είναι ο κυβερνήτης του **Επικρατέστερου** (Ήλιος, Σελήνη, Ωροσκόπος) δεν είναι τελείως ελεύθερος να κάνει αυτό ακριβώς που θέλει, αλλά το κάνει υποκείμενος στους περιορισμούς του κυβερνήτη *του ορίου*.

Έτσι, στην περίπτωση του Αϊνστάιν, έχουμε:

- τη **Σελήνη** ως πλανήτη που θέτει την ημερήσια διάταξη για τη ζωή του και
- την **Αφροδίτη** ως πλανήτη που παρέχει εποπτεία.

Το κείμενό μας, τώρα, μας λέει ότι είναι σημαντικό να προσδιορίσουμε σε τι σχηματισμό βρίσκονται στην πραγματικότητα αυτοί οι δύο πλανήτες στο χάρτη – αν δηλαδή σχετίζονται μεταξύ τους με όψη, ευρισκόμενοι σε ζώδια που έχουν κάποια σχέση μεταξύ τους. Ο

λόγος γι' αυτό είναι ότι θέλετε τον πλανήτη που εποπτεύει (τον κυβερνήτη του ορίου του Επικρατέστερου) να είναι σε θέση να παρέχει αυτήν την εποπτεία στον Οικοδεσπότη του ωροσκοπίου.

Στην περίπτωση του Αϊνστάιν, έχουμε τη Σελήνη και την Αφροδίτη ουσιαστικά σε ένα πολύ κλειστό τρίγωνο, με διαφορά τριών μοιρών, το οποίο αποτελεί ουσιαστικά την ανοχή που θα όριζαν οι ελληνιστικοί αστρολόγοι στην επεξεργασία τους για τις όψεις. Αν όμως οι δύο αυτοί πλανήτες δεν βρίσκονταν σε απευθείας όψη, αλλά βρίσκονταν στα ίδια ζώδια, θα μπορούσαν και πάλι να βρίσκονται σε σχηματισμό τέτοιο, ώστε ο πλανήτης της εποπτείας να μπορεί να επιτελέσει το ρόλο του σε σχέση με τον Οικοδεσπότη του ωροσκοπίου. Όπως είπα, λοιπόν, στην περίπτωση του Αϊνστάιν, έχουμε τη Σελήνη και την Αφροδίτη να επιτελούν αυτήν τη διπλή λειτουργία.

Σε ό,τι αφορά στην εκτίμηση της κατάστασης των δύο αυτών πλανητών, αυτό που μας ενδιαφέρει κυρίως είναι κατά πόσον είναι αγαθοποιοί ή κακοποιοί στο ωροσκόπιο.

Επανέρχομαι λοιπόν στο σχήμα που περιέγραψα προηγουμένως στην ομιλία μου, για τις τρεις κύριες συνθήκες που προσδιορίζουν το βαθμό στον οποίο οι πλανήτες είναι αγαθοποιοί ή κακοποιοί σε ένα δεδομένο χάρτη.

Έτσι, στο χάρτη του Αϊνστάιν:

- τόσο η Σελήνη όσο και η Αφροδίτη είναι *εκτός ομάδας*, πράγμα που τις καθιστά κάπως λιγότερο σε θέση να επιτελέσουν τις δικές τους αντίστοιχες αγαθοποιούς "ημερήσιες διατάξεις" σ' αυτό το συγκεκριμένο χάρτη.
- Η Αφροδίτη βρίσκεται σε γωνιακό ζώδιο και σε καλή θέση. Είναι σε θέση σχηματισμού με το ανατέλλον ζώδιο, με αποτέλεσμα να καθίσταται πιο αγαθοποιός με αυτήν την σχέση.
- Η Σελήνη, όμως, βρίσκεται σε κατιόν ζώδιο και δεν συνδέεται με το ανατέλλον ζώδιο.
- Κανένας από τους δύο αυτούς πλανήτες δεν είναι στις δικές του θέσεις. Η Αφροδίτη δεν έχει θεμελιώδη δύναμη στη θέση στην οποία βρίσκεται στον Κριό, όπως δεν έχει θεμελιώδη δύναμη ούτε η Σελήνη στον Τοξότη.
- Ουσιαστικά, η Αφροδίτη βρίσκεται σε αντίθεση με την ίδια της την κατοικία. Και ένας πλανήτης σε αντίθεση με την ίδια του την κατοικία, δηλαδή αυτό που θα αποκαλούσαμε έναν πλανήτη **σε αδυναμία** (*εναντίωμα*) στην παραδοσιακή αστρολογία ή, σε κάποιο βαθμό, και στη σύγχρονη. Δεν καθίσταται ασθενέστερος από αυτήν τη θέση, αλλά τα κείμενα μάς λένε ότι μετατρέπεται κάπως σε κακό – δεν μπορώ να βρω καλύτερη λέξη –

είναι κάπως στην άγρια πλευρά και τείνει να γίνεται υπεραντιδραστικός σε ό,τι αφορά σε αυτόν τον συγκεκριμένο χάρτη, είναι στην αντι-κατοικία του, όσο πιο μακριά από το σπίτι του μπορεί να βρίσκεται. Δεν είναι πολύ καλά σ' αυτήν τη θέση, αλλά του δίνει παράλληλα ελευθερία να δρα με κάποια υπερβολή. Δεν πρόκειται να το περιγράψω αυτό πλήρως στη ζωή του Αϊνστάιν.

Αυτό που θα πω είναι ότι μερικοί μπορεί να το βρουν κάπως περίεργο για τους συγκεκριμένους πλανήτες (Σελήνη, Αφροδίτη), το να είναι αυτοί οι δύο οι πλανήτες που ορίζουν την "ημερήσια διάταξη" και παρέχουν την εποπτεία στη ζωή του Αϊνστάιν ως σύνολο. Αλλά αυτό που θα πρέπει να έχετε στο νου σας είναι πως όταν μελετάμε τη ζωή του Αϊνστάιν **κάτω από το ελληνιστικό πρίσμα, δεν κοιτάζουμε απλώς την επιστημονική του σταδιοδρομία, η οποία όπως όλοι γνωρίζουμε ήταν εξαιρετικά επιτυχημένη, ούτε μελετάμε την ψυχολογία του.** Ουσιαστικά, μελετάμε τη ζωή του στο σύνολό της, η οποία περιλαμβάνει θέματα, ξέρετε, όπως ο γάμος και τα παιδιά και όλα αυτά τα μάλλον ταπεινά θέματα που απαντώνται στη ζωή του καθενός. Και η ερμηνεία αυτών των θεμάτων, λίγο έως πολύ, συμβαδίζει με το γεγονός ότι έχει ως πλανήτη που ορίζει την «ημερήσια διάταξη» τη Σελήνη, η οποία είναι *εκτός ομάδας* και όχι τόσο καλά τοποθετημένη στο χάρτη και έναν πλανήτη εποπτείας που είναι κάπως άγριος. Πρέπει να επαναλάβω και πάλι ότι δεν είναι σκοπός μου στην ομιλία αυτή να προβώ σε λεπτομερείς περιγραφές και να τις συσχετίσω με τη ζωή του Αϊνστάιν, **αλλά αυτό που προσπαθώ στην πραγματικότητα κυρίως να κάνω είναι να περιγράψω αυτήν την τεχνική.**

Υπάρχει τώρα ένας δεύτερος πλανήτης, ο οποίος είναι εξίσου σημαντικός στη γενική διακυβέρνηση του ωροσκοπίου και αυτός ονομάζεται **Κύριος του ωροσκοπίου.** Παρεμπιπτόντως, θα έπρεπε να έχω ήδη πει ότι και οι δύο αυτοί ορισμοί για τον **Οικοδεσπότη** και τον **Κύριο** του ωροσκοπίου αποδίδονται στον **Νετσέψω** και τον **Πετοσίρη**, δύο από τους ιδρυτές της ελληνιστικής αστρολογίας. Άρα, οι διακρίσεις αυτές και οι αλγόριθμοι που σας παρουσιάζω φτάνουν πίσω στα πρώτα επίπεδα της ελληνιστικής παράδοσης και, συνεπώς, πρέπει να λαμβάνονται αρκετά σοβαρά υπόψη.

Συνεχίζεται...